

EUROPA-PARLAMENTET

2004



2009

Mødedokument

14.5.2008

B6-0224/2008

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B6-0153/2008 og B6-0154/2008

jf. forretningsordenens artikel 108, stk. 5,

af Ģirts Valdis Kristovskis og Ryszard Czarnecki

for UEN-Gruppen

om uranvåben (våben af forarmet uran) og deres indflydelse på menneskers sundhed og på miljøet – hen imod et globalt forbud mod anvendelse af sådanne våben

Europa-Parlamentets beslutning om uranvåben (våben af forarmet uran) og deres indflydelse på menneskers sundhed og på miljøet – hen imod et globalt forbud mod anvendelse af sådanne våben

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om de skadelige virkninger af anvendelsen af forarmet uran i konventionel ammunition, hvori det opfordrede til:
 - a) at der foretages grundige undersøgelser – hvis resultat skal forelægges for Parlamentet – af anvendelsen heraf under militæroperationer i Balkanlandene, Irak, Afghanistan og andre områder og virkningen heraf på det militære personel og de civile borgere og deres land (13. februar 2003)
 - b) at samtlige medlemmer af EU og NATO i afventning af resultatet af disse undersøgelser indfører et moratorium i overensstemmelse med EU's forsigtighedsprincip (17. januar 2001)
 - c) at der indføres et totalt forbud (17. november 2005 og 16. november 2006),
- der henviser til FN's generalsekretærs tale i anledning af den internationale dag mod ødelæggelse af miljøet i krig og under væbnede konflikter (den 6. november 2002), hvori han fremførte, at nye teknologier, som f.eks. ammunition indeholdende forarmet uran, udgør en trussel for miljøet, selv om atomvåben og kemiske og biologiske våben er dækket af internationale konventioner,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 62/30 om virkninger af anvendelsen af våben og ammunition indeholdende forarmet uran, som blev vedtaget med overvældende flertal den 5. december 2007, og hvori Generalforsamlingen giver udtryk for bekymring over den militære anvendelse af forarmet uran og opfordrer FN's medlemsstater til at undersøge sundhedsrisiciene som følge af anvendelsen af uranvåben,
- der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
 - A. der henviser til, at der i vid udstrækning er blevet anvendt (forarmet) uran i moderne krigsførelse både som ammunition mod hårde mål i landdistrikter og byområder og som hård armeret beskyttelse mod missiler og artilleriangreb,
 - B. der henviser til, at den radiologiske og kemiske toksicitet i de fine uranpartikler, som opstår, når disse våben rammer hårde mål, har givet anledning til alvorlig bekymring, lige siden de allierede styrker benyttede uran under den første krig mod Irak, samt at det også vækker bekymring, at jord og grundvand forurenes af brugt affyret ammunition, som har ramt ved siden af målet,
 - C. der henviser til, at der på trods af, at man inden for den videnskabelige forskning hidtil ikke har været i stand til at finde afgørende beviser for skader – delvis fordi de militære

myndigheder ikke har været villige til at tillade uafhængige og rettidige undersøgelser – foreligger adskillige vidnesbyrd om skadelige og ofte dødelige følger for såvel militært personel (f.eks. italiensk personel, der er vendt hjem fra Kosovo) og civile borgere (f.eks. gravide kvinder i Irak og deres misdannede børn),

- D. der henviser til, at der i de seneste år er sket store fremskridt med hensyn til forståelsen af den miljø- og sundhedsmæssige risiko, der udgår fra forarmet uran, og at det er på høje tid, at de internationale militære standarder bringes på højde med disse fremskridt,
- E. der henviser til, at anvendelsen af forarmet uran under krigsførelse er i modstrid med de grundlæggende regler og principper, der er nedfældet i international lov og sædvaneret på det humanitære område og miljøområdet,
1. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at overholde punkt 1 i FN's resolution af 5. december 2007 og inden udgangen af juni aflægge beretning om deres syn på virkningerne af anvendelsen af våben og ammunition, der indeholder forarmet uran;
 2. henstiller, at EU's højtstående repræsentant overvejer nødvendigheden af at lade et forbud mod anvendelse af ammunition indeholdende forarmet uran indgå i den kommende revision af EU's sikkerhedsstrategi;
 3. anmoder Rådet og Kommissionen om at foretage grundige undersøgelser af anvendelsen af forarmet uran i alle områder, hvor der har været udstationeret europæisk militært og civilt personel i forbindelse med internationale operationer; opfordrer indtrængende både NATO og USA til at tilbyde deres støtte til og medvirken i disse undersøgelser;
 4. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i forbindelse med fremtidige operationer at undlade at anvende våben indeholdende forarmet uran som led i ESFP-operationer;
 5. opfordrer medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen til at give deres udsendte militære og civile personel samt dette personels faglige organisationer fuldstændige oplysninger om sandsynligheden for, at der er blevet eller kan blive anvendt forarmet uran i det område, hvor operationerne finder sted, og at træffe tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger;
 6. opfordrer medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen til at udarbejde et miljøregister over områder, der er forurenet med forarmet uran (herunder øvelsesarealer), og yde deres fulde støtte – herunder også finansiel støtte – til projekter, der har til formål at støtte ofre og deres familier, samt til oprensningsaktioner i de berørte områder;
 7. opfordrer alle EU- og NATO- medlemsstater til at overveje at opretholde eller indføre et forbud mod eller i de mindste et moratorium for brugen af våben indeholdende forarmet uran og systematisk indstille produktion og indkøb af denne type våben;
 8. opfordrer medlemsstaterne og Rådet til at gå foran i bestræbelserne på at få udarbejdet en international traktat – i FN-regi eller via en "koalition af frivillige" – om et forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring, overførsel, afprøvning og anvendelse af uranvåben samt om destruktion eller genanvendelse af eksisterende lagre;
 9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen,

medlemsstaternes regeringer og parlamenter, NATO og NATO's Parlamentariske Forsamling, FN, EUROMIL, Det Internationale Røde Kors og Verdenssundhedsorganisationen.